

KIBRIS TÜRK'TÜR TÜRK KALACAK!

Milli Davamız Kıbrıs

Kıbrıs, Türkiye'nin milli davasıdır. Kıbrıs Türkü, Türkiye'den kopartılmasından itibaren Anadolu'yu anavatan olarak görmüş, sürekli maruz kaldığı Rum tehdidine ve baskısına karşı umudunu Türkiye'ye bağlamıştır. Türkiye de yavruvatan Kıbrıs'a sahip çıkmış, devleti ve milletiyle, Kıbrıs Türkü'nün yanında yer almış, 1974'teki Barış Harekatı ile de soydaşlarımızı Rum zulmünden kurtarmıştır.

Barış Harekatı ile birlikte Kıbrıs davası Türkiye için askeri olarak kazanılmıştır ve bu nedenle de Türk Devleti'nin Kıbrıs Türkü'nü yeniden risk altına sokacak bir taviz vermesi düşünülemez.

Ancak mesele sadece askeri boyutla sınırlı değildir. 1974'ten bu yana "Rum tezi" iki farklı yönden ilerlemektedir. Bunun birinci yönü, KKTC Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş'ın şahsında Türk tarafına yapılan uluslararası baskıdır. Sanki Kıbrıs dünya gündemini meşgul eden bir sorunmuş gibi, uluslararası topluluk, Batı'daki güçlü Rum lobisinin de etkisiyle, ısrarla Kıbrıs Türkü'nü taviz vermeye, yeniden Rum egemenliğini kabul etmeye neticelenecek formüllere onay vermeye zorlamaktadır. Bu formüllerin sonuncusu, 2003 yılında BM Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından sunulan plandır. Devletimiz ve KKTC yönetimi bu planın sakıncalarını tespit ederek kabul edilmezliğini vurgulamışlardır.

Meselenin diğer yönü ise, yozlaştırılmaya çalışılan Müslüman-Türk kültürü boyutudur. Kıbrıs Türkü'nün varlığı, sadece diplomatik tuzaklarla değil, aynı zamanda Kıbrıs Türkü'nün kimliğini erozyona uğratmak ve yok etmek amacıyla matuf bir psikolojik savaşla da hedef alınmaktadır. (<http://www.harunyahya.org/Makaleler/kibriscozum.html>)

Sinsi Faaliyetler Filizlerini Veriyor

Kıbrıs Türkü, aynen bir zamanlar Balkanlar'ın en uç noktalarında Osmanlı'yı temsil eden Türkmenler gibi, Kıbrıs'ta Türklük adına bir uç beyliği olmuştur. Ada'yı Rumlaşmaktan, Rum yayılmacılığına yem olmaktan korumuş, Kıbrıs'taki Müslüman ve Türk varlığını göğüslerini siper ederek muhafaza etmişlerdir. Kıbrıs Türkü'nün bu kahramanca direnişini ve başta Sayın Rauf Denktaş olmak üzere bu direnişin mücahidlerini saygı ve sevgiyle anmak, her Türk'ün görevidir.

Ancak Kıbrıs'ı Rumlaştırmak isteyen güçler, önlerindeki en büyük engel olan söz konusu güçlü Müslüman Türk kimliğini erozyona uğratmayı hedeflemektedirler. Kıbrıs'ta 2003 yılı başlarında yaşanan bazı gelişmeler ise, bu sinsi hedefte bazı mesafeler kat edildiğini göstermektedir.

Bu dönemde, BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın gündeme getirdiği plana destek vermek, KKTC yönetimini bu planı kabul etmeye davet etmek için Kuzey Kıbrıs'ta bir dizi girişim düzenlenmiştir. Bunların en önemlileri, Lefkoşa'da düzenlenen iki ayrı mitingdir. Bu mitinglerin her ikisinde de "Kıbrıs'ta çözüm" çağrısı yapılmış, ancak haklı gibi gözüken bu çağrının altında bazı vahim mesajlar da verilmiştir. Mitinge katılanlar, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin varlığına dolaylı da olsa karşı çıkmışlar, Ada'da Rumlar ile ortak bir yönetim kurulması, Birleşmiş Milletler'in öne sürdüğü -ve Türk tarafına pek çok dezavantaj getiren- planın itirazsız kabul edilmesi çağrısında bulunmuşlardır. Atılan sloganlarda "Avrupa Birliği vatandaşlığı" ön plana çıkmış, "Müslüman Türk" kimliği üzerinde en ufak bir vurgu yapılmamıştır. Mitinglerin sembolik manzarası da dikkat çekicidir: Sayın Denktaş'ın Bayrak Televizyonu'ndaki açıklamalarında da vurguladığı gibi, mitinglerde hiç KKTC bayrağı açılmamış, Türk bayrağı dalgalandırılmamış, bunların yerine Avrupa Birliği bayrakları tercih edilmiştir. Hatta ikinci mitingde 1974 öncesinde var olan, Rum egemenliğindeki Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti bayrağı açılmıştır ki, her ne kadar tepki üzerine indirilmişse de, bu hareket Ada'daki "Türk kimliği"nin bekası açısından endişe verici bir alamettir.

Rum Savunucusu Kalemler

Söz konusu kimlik erozyonunun güçlü bir kültürel eğitim kampanyası ile engellenmesi gerektiği açıktır. Bunun için de öncelikle bu erozyonun kaynaklarını tespit etmek gerekmektedir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni ve Ada'daki Türk varlığını zayıflatmak için on yıldır sistemli bir kampanya yürütülmektedir. Rumlar ve Ada'yı Rum egemenliğinde görmek isteyen bazı Batılı çevreler, Kuzey Kıbrıs Türkleri

arasında olup da milli ve manevi değerlerini yitirmiş bazı insanları da kullanarak, Türk kesiminde yıkıcı propaganda ve psikolojik savaş yürütmektedirler.

Özellikle 1974 öncesindeki Rum zulmüne tanık olmamış genç kuşak, bu propagandanın en önemli hedefidir. Son yıllarda bu propagandaya büyük hız verilmiş, Ada'daki Türk gençleri Batılı ülkelere götürülerek, seminer adı altındaki bazı programlara tabi tutulmuştur.

Bu kampanyanın en önemli boyutu ise medya alanındadır. Ne gariptir ki Kuzey Kıbrıs'taki bazı yayın organlarında Türkiye'yi sözde "işgalci devlet" diye tanımlama gafletini gösteren bazı aldatılmış kalemler olmuştur. Bazı gazeteler adeta Rum tezinin sözcülüğünü yapmakta, Türkiye'nin Kıbrıs Türk kesimi ile olan ilişkisinin kesilmesini ve KKTC'nin sona ermesini savunmaktadırlar.

Lefkoşa'daki mitingleri düzenleyen, bu mitinglerle KKTC, Türkiye ve Türklük karşıtı sloganlar atan ve böylece bu mitinglere sadece barış dileğini ifade etmeye gelmiş masum insanlarımızı da kendi saflarındaymış gibi göstermeye çalışanlar, aynı kimselerdir. Rumların ve Batılı ülkelerin Kıbrıs politikasını yöneten Rum lobisinin birer beşinci kolu gibi faaliyet gösteren bu gibi kişilerin sayısı az, ancak etkileri büyüktür.

Peki nasıl olmaktadır da, Kıbrıs'taki kahraman Türk halkı içinde bir beşinci kol faaliyeti organize edilebilmektedir? Buna alet olanlar kimlerdir?

Bu sorunun cevabını aradığımızda, kaçınılmaz olarak birtakım aşırı sol gruplarla yüzyüze geliriz: Komünist ideoloji...

KOMÜNİST İDEOLOJİ İŞ BAŞINDA

Yunan Milliyetçisi Akel

Komünist ideoloji, Kıbrıs Rumlarından Türk kesimine yayılmış bir ideolojidir. Bu ideolojinin Rumlar arasındaki temsilcisi olan Kıbrıs Komünist Partisi AKEL, ne ilginçtir ki aynı zamanda koyu Yunan milliyetçisi ve Enosis yanlısıdır. AKEL'in ideolojisinden etkilenen bazı Kıbrıslı Türkler ise, milli bilinçlerini yitirerek, Enternasyonalizm adına aslında bilmeden Rum menfaatlerine hizmet eder hale gelmişlerdir. AKEL'in Kuzey Kıbrıs'taki uzantısı sayılabilecek olan bazı organizasyonlar, Türklük ve Türkiye aleyhine propaganda yürütür durumdadır. Bir zamanlar Sovyet Rusya tarafından desteklenen bu aşırı sol gruplar, komünizmin yıkılmasının ardından, Kıbrıs üzerinde Yunan egemenliğini destekleyen Batılı güçlerin yönlendirmesi altına girmiştir.

İşte KKTC'nin lağvedilmesi, Kıbrıs'ın Rum egemenliği altında birleşmesi gibi görüşleri savunan Türkler, genelde hep söz konusu aşırı sol kesimin üyeleri veya bu kesimin telkinlerinin etkisinde kalan insanlardır.

Sorunun bu fikri ve ideolojik yönü büyük önem taşımakta ve çözüm için de yol göstermektedir.

Komünizmin Temel Taşı: Materyalizm

Komünist ideoloji, sadece Kıbrıs Türkü için değil, tüm Türk Milleti için de önemli bir meseledir. Komünist ideolojinin, 1960'lı ve 70'li yıllarda Türkiye'yi büyük bir terör ve anarşi ortamına sürüklediği malumdur. 1980'lerde ve 90'larda ise, aynı ideoloji, koyu bir etnik milliyetçilikle de birleşerek, Güneydoğu'daki kanlı terör örgütünü ortaya çıkarmış ve beslemiştir.

Bugün Sovyetler Birliği'nin tarihe karışmış olması ve tek kutuplu bir dünyada yaşamamız, komünist ideolojinin bir tehlike olmaktan çıktığı anlamına gelmemektedir. Marksist ideoloji, hala pek çok ülkede, devlete ve toplum düzenine karşı çıkan radikal örgütler üretmeye ve bir tehdit kaynağı olmaya devam etmektedir.

Marksizm ile mücadele etmek ise onun dayandığı felsefi kaynakların kökten yıkılması anlamına gelmektedir. Bu felsefi kaynakların başında ise materyalizm gelmektedir.

Materyalizm, Marx, Engels, Lenin gibi komünist ideologların en çok üzerinde durdukları kavramdır. Sadece maddenin varlığının kabul edilmesini, Allah'ın varlığının ve tüm manevi değer ve kavramların reddini gerektirir. Komünist militanları komünist yapan, her şeyden önce bu materyalist felsefeye olan inançlarıdır. Bu nedendir ki, materyalist felsefenin çürütülmesi, komünizm tehdidinin de nihai olarak ortadan kaldırılması anlamına gelecektir.

Bunun yanı sıra, materyalizmin toplumlara getirdiği tek zarar komünizm de değildir. Materyalist felsefe, insanları tüm manevi değerlerden kopardığı için, aynı zamanda ahlaki bir dejenerasyona da yol açar. Materyalizmin egemen olduğu bir toplumda, din, ahlak, aile gibi değerler, vatanperverlik gibi ulvi kavramlar giderek zayıflar ve sonunda yok olur. Büyük Önder Atatürk, bu gerçeğe "dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur" diyerek dikkat çekmiştir. (<http://www.harunyahya.org/Makaleler/darwinizmmateryalizm.html>)

Kaçan Rum Treni!

Kıbrıs konusu son zamanlarda neredeyse tüm dünyanın ilgilendiği bir konu halini almıştır. Ancak neredeyse tüm dünya ağız birliği etmişçesine Annan Planı'nın Kıbrıs için tek çözüm olduğu iddiasını ısrarla sürdürmektedir.

İlk önce New York'ta başlayan müzakereler, Kıbrıs'ta da devam etmiştir. Ancak tüm dünyanın da gördüğü üzere sorunun çözümü isteyen ve bu yolda çaba sarfeden taraf KKTC olmuştur.

AB üyeliğinin verdiği rahatlıkla hareket eden Rum Kesimi ise tüm tekliflere kulak tıkayıp baskıyla Annan Planı'nı kabul ettirmenin yollarını aramaktadır. Rumlar talepleri reddediyorlar. çünkü bundan dolayı hiçbir kayıpları olmayacaktır. Anlaşma sağlanamayan noktaları, Kofi Annan'ın Rumları memnun edecek şekilde dolduracağı aşıkardır.

Annan Planı derken aslında KKTC'de yüz bin kişiyi yerinden edecek bir plandan bahsedilmektedir. Bu insanların olası zararlarının giderilmesi için ise hiçbir şey yapılmamakta ve anlaşmazlıkların 1 Mayıs'a kadar sona erdirilmesi istenmektedir.

Tek amaç, Mayıs ayına kadar Türk tarafını oyalamak ve Annan Planı'nı -bir başka deyişle Rum Planı'nı- olduğu gibi kabul ettirmektir. Artık Yunan diplomatlar bile Annan Planı'nın olduğu gibi kabul edilmesi halinde Kıbrıs'ın 10 yıl içinde tamamen Rumlaşacağını dile getirmektedirler.

Bu gerçekler karşısında hiç kimse Kıbrıs Türkü'nün imhası anlamına gelen Annan Planı'nın olduğu gibi kabul edilmesini beklememelidir. KKTC, müzakerelerde istediğini alamazsa, olmazsa olmazlarını kabul ettiremezse, adı her ne olursa olsun hiçbir planı kabul etmeyecektir.

Türkiye'ye görüşmelere başlamak için 1994 yılı sonuna kadar süre verebilen AB, Kıbrıs için aynı süreyi vermemekte ve kendince hem Türkiye'yi hem de KKTC'yi sıkıştırmaya çalışmaktadır.

Durum çok acıdır; ya KKTC taviz verecek, tavizden de öte toprak verecek, mal verecek. Türkiye de milli davası'ndan Kıbrıs'tan vazgeçecek, askerini çekecek. 1950'li yılların sonundan 1974 Barış hareketi'ne kadar yaşanan zulümleri, gazilerini, şehitlerini unutacak. Böylece Kıbrıs birleşik şekilde AB'ye üye olacak... AB yolunda Türkiye'nin önüne sürekli getirilen bir problem halledilecek. Tabi bu problemin halledilmesi Türkiye'nin AB'ye girmesini sağlayacak mı bilinmez. Ama KKTC, tabiri caizse silah zoruyla AB üyesi yapılmış olacak...

ÇÖZÜM ARAYIŞLARI

Sürdürülen Müzakereler

KKTC ile Rum kesimi arasındaki halihazırda yürütülmekte olan müzakereler 4 aşamalı olarak planlanmış bulunuyor. 22 Şubat'a kadar devam eden birinci aşamadan hiç kimse zaten bir şey beklemiyordu, nitekim hiçbir sonuç da elde edilemedi.

22 Şubat'ta başlayan sürecin ikinci aşamasında yani içinde bulunduğumuz dönemde ise ortak bir zemin oluşturulmaya çalışılıyor. Ancak Rum kesimi şu ana kadar kendilerine sunulan tüm teklifleri reddettiler ve bu tavırlarına devam ettikleri sürece reddetmeye de devam edecekler.

Nisan ayında görüşmelerin üçüncü aşamasına geçilecek. Bu aşamayla birlikte KKTC ve Türkiye için asıl tehlike de başlamış olacak. Çünkü BM Genel Sekreteri Kofi Annan; Türk tarafı ve Rum Kesiminin önerilerini aldıktan sonra doğacak "boşlukları doldurarak", kendi planına uygun nihai anlaşma metnini belirleyecek.

Son aşamada ise Kofi Annan'ın Nisan ayında oluşturduğu metin; ayrı ayrı referanduma sunulacak. İki taraf da "evet" derse, anlaşma yürürlüğe girecek, "Birleşik Kıbrıs"ın, AB üyeliği kesinleşecek...

Kıbrıs'da Gerçek Çözüm ve Sayın Denктаş'a Tam Destek

Kıbrıs Türkiye için milli ve vazgeçilmez bir davadır. KKTC ve Türkiye bir oldu-bittiyle karşı karşıya bırakılmaya çalışılmaktadır. Ancak Kıbrıs; Türkiye'nin milli davası olmasının da ötesinde bir şeref ve namus davasıdır. Türkiye yıllardır maddi yardım yaptığı, uğruna kan döktüğü, şehitler verdiği, ambargolara maruz kaldığı KKTC'nin manevi olarak öldürülmesine göz yummamalıdır, yummayacaktır.

Türkiye; Kıbrıs konusuna açıkça müdahil olmalı ve orada yaşayan soydaşlarımızın ve kalbi onlarla birlikte atan tüm dünya Türklerinin milli davasına sahip çıkmalıdır.

KKTC'nin adeta bayrağı kadar simgesi olmuş Rauf Denктаş'a sonuna kadar destek olunmalıdır. Bu, Türkiye'nin asli görevlerinden biridir. AB'nin, Türkiye'nin üyeliği konusunda Kıbrıs sorununu karşımıza çıkarmaması için KKTC'den vazgeçilmesi, akla, mantığa ve Türklüğümüze aykırı bir davranış olacaktır. AB üyeliği ve Kıbrıs iki ayrı konu olmasına rağmen Yunanistan ve İngiltere gibi AB üyesi bazı ülkeler tarafından birbirine bağlantılıymış gibi gösterilerek aynı pakette gündeme getirilmesi ise gerçekte son derece hatalı ve taraflı bir yaklaşımdır.

Kuzey Kıbrıs'ta gerçek çözüm, KKTC'nin bağımsız bir devlet olarak varlığını koruması, Türkiye ile bağının daha da güçlendirilmesi ve Kıbrıs halkının milli ve manevi bilincini artıracak güçlü politikalar yürütülmesiyle mümkün olacaktır. (http://www.harunyahya.org/Makaleler/kibris_cozum.html)

Kıbrıs İçin Gerekli Siyasi Tavr

Türkiye'nin bu konudaki politikası, Milli Güvenlik Kurulu'nda da son derece isabetli bir biçimde ifade edildiği gibi, Kuzey Kıbrıs'lı Türklerin güvenliğini öncelikli amaç olarak belirlemek ve KKTC yönetimine destek olmak esaslarına dayanmalıdır. Kıbrıs Türk halkı, Türkiye'nin bir parçasıdır. Kıbrıs davası, milli davadır. Kahraman Türk Ordusu, 1974'teki Kıbrıs Barış Harekati ile adadaki soydaşlarımızı radikal Rumların soykırım emellerinden korumuştur. Bu gerçekler hiçbir zaman gözardı edilemez. Adada Türk tarafını dezavantajlı duruma düşüren ve dahası güvenliğini riske eden çözümlere itibar edilemez.

Dahası Kıbrıs, Türkiye açısından büyük stratejik önem taşıyan bir noktadır. Kıbrıs üzerindeki denetimini yitiren bir Türkiye, Akdeniz'e çıkış imkanını da yitirmiş demektir.

MGK toplantılarından da çıkan kararlar doğrultusunda Türkiye, Sayın Denктаş'ın ısrarla üzerinde durduğu, adada iki ayrı devlet bulunduğu gerçeğinin kabul ettirilmesi için çalışmalıdır. Ayrıca Türkiye'nin garantörlüğünün de devam etmesi şarttır.

Kıbrıs İçin Gerekli Kültürel Politikalar

Ancak, Kıbrıs konusunda yürütülmesi gereken politika sadece siyasi ve diplomatik boyutta değildir. Aynı zamanda ekonomik ve kültürel alanlarda da Kıbrıs'ın Türk halkını kalkındıracak, güçlendirecek, motive edecek atılımlar gerekmektedir. Avrupa Birliği'ne katılması –her ne kadar resmen imzalanmamış olsa da- kesinleşen Güney Kıbrıs, adadaki bazı soydaşlarımız için cazip hale gelmeye başlamıştır. Bunun dejenere edici bir faktör haline gelmesinin önünü kesmek için, Kıbrıs Türkü'nü hem sosyo-ekonomik yönden kalkındırmak hem de milli ve manevi değerlerini güçlendirerek Türkiye'ye ve Müslüman-Türk kimliğine olan bağlılığını perçinlemek gerekmektedir.

Kıbrıs'taki insanlarımızın, özellikle de genç neslin Türk Milleti'nin ideallerini ve değerlerini en derinden özümsemesi ve benimsemesi için de yoğun bir kültürel kampanya yürütülmelidir. Kıbrıs Türkü, adanın Osmanlı'dan kopuşundan bu yana kendisini ayakta tutan Türk ve Müslüman kimliklerine daha güçlü biçimde sarılmalı, Türkiye ise bu kültürel rönesansa öncülük etmelidir.

Kıbrıs Türkü, çağdaş, modern, kalkınmış ve aynı zamanda milli ve dini kimliği çok güçlü bir model görmeli, bu modeli benimsemelidir. Milletlerin, özellikle de küçük toplumların eğilimlerinde psikolojinin yeri büyüktür. Kıbrıs Türk toplumunun güçlenmesi, psikolojik yönden güçlenmesine bağlıdır ve bu da saydığımız ekonomik ve kültürel politikaların hayata geçirilmesiyle gerçekleşecektir.

Bu konuda önemli bir görev de medyaya ve sivil toplum kuruluşlarına düşmektedir. Kıbrıs milli bir davadır ve herkesin bu davada milli çizgide hareket etmesi, devletimizin belirlediği politikalara destek olması gerekir. Kıbrıs Türkü, adadaki varlığını canı gönülden destekleyen, milli ve dini bir kardeşlik duygusu içinde kendisiyle tek yürek olup haklarını var gücüyle savunan bir anavatan görmelidir. Bu ruhu yaşamak ve yaşatmak, milletini ve devletini seven herkesin görevidir.

